

סיכומי הדינים העולים ממסקנת הגמרא
579 היום

גיטין דף ע"ג למסקנא

דף ע"ג ע"א

א. אמר לה זה גיטיך אם מתי מחולי זה, ועמד מחולי זה ונפל לחולי אחר, והלך על משענתו, ומת, אומדין אותו אם מת מחולי הראשון, הרי זה גט. ואם לא הלך על משענתו, אין צריך אומד, כי בוודאי מת מחולי הראשון.

ב. שכיב מרע שניתק מחולי לחולי, ומת מהחולי השני, מתנתו מתנה.

ג. י"א שגיטו של שכיב מרע כמתנתו, שאם עמד (ונתרפא לגמרי), אע"פ שלא התנה 'אם מתי', חוזר. וכל זה כשעמד מהחולי ונתרפא והלך בשוק, אבל אם עמד מחולי זה לחולי אחר, ולא הלך אלא על משענתו, לא. וי"א שאע"פ שמן התורה יכול לחזור, אמרו חכמים שאינו יכול לחזור, והפקיעו את הקידושין שקידש על דעתם, שמא יאמרו יש גט לאחר מיתה. וגם אם קידש בביאה, עשו חכמים את בעילתו בעילת זנות.

ד. אמר לה: "זה גיטיך מהיום אם מתי מחולי זה", ונפל עליו הבית או הכישו נחש, אינו גט. ואם אמר: "אם לא אעמוד מחולי זה", ונפל עליו בית או הכישו נחש, י"א שהוא גט, ונדחו דבריו, שלא קיבל עליו אונס שאינו מצוי, ולפיכך אינו גט.

ה. וכן המוכר לחבירו קרקע או דבר אחר, וקיבל עליו כל אונס שיבוא עליו, לא קיבל עליו אונס שאינו מצוי, כגון אם צויה המלך שיעבירו את הנהר דרך הקרקע שמכר לו, או שמכר לו שומשומין וקיבל עליו כל אונס שיהיה בדרך, ונסתם הנהר ואינו יכול להעבירו, פטור.

